

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/132/2015
Identifikačné číslo spisu: 9013010032
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9013010032.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudcov JUDr. Petry Pribelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: pplk. Mgr. C. N., V., zastúpený advokátom JUDr. Peter Váčok, sídlom Vázovova 9/A, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-14/2013 zo dňa 21.02.2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/112/2013-56 zo dňa 24. apríla 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/112/2013-56 zo dňa 24. apríla 2014 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia vo výške 177,87 € k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania žalobcovi z titulu súdneho poplatku vo výške 70,- € a trovy právneho zastúpenia vo výške 343,43 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd okrem iného uviedol, že nie je v jeho kompetencii posudzovať alebo nahradzovať činnosť správnych orgánov a tiež posudzovať otázku závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti, pretože toto je všetko úlohou samotného správneho orgánu. Avšak na to aby súd mohol vykonávať svoju úlohu spočívajúcu v preskúmaní dodržania zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu je nutné aby správny orgán sa s týmito otázkami aj náležite vysporiadal. Podľa názoru krajského súdu z rozhodnutia žalovaného síce vyplývajú všetky formálne náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 241 zákona č. 73/1998 Z.z. avšak absentujú obsahové náležitosti, najmä pokiaľ

ide o správnu úvahu správnych orgánov vo vzťahu k zisteným skutkom a námietkam žalobcu pri ich hodnotení žalovaným. Preto nemožno v danom prípade hovoriť o tom, že odôvodnenie rozhodnutia správnych orgánov bolo vykonané v medziach správnej úvahy, túto okolnosť súd jednoducho preveriť nemohol pre jej absenciu. Z odôvodnenia nevyplýva jasným a zrozumiteľným spôsobom akými úvahami bol prvostupňový orgán vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval a túto skutočnosť resp. vadu neodstránil ani odvolací správny orgán. Správny orgán neuviedol, prečo neakceptoval názor žalobcu pre dané konkrétne pochybenie, hoci ho o vysvetlenie žalobca od počiatku správneho konania žiadal. Súd v postupe žalovaného v predmetnej veci vidí výlučne formalistický prístup a tento ako už niekoľkokrát judikoval v iných rozhodnutiach tunajšieho súdu je v príkrom rozpore so zásadou dobrej správy vecí verejných. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný v konaní nepostupoval v súlade s uvedenými zákonnými predpismi, tým, že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a teda napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

3. Právne odôvodnil krajský súd svoje rozhodnutie ustanovením § 241 ods. 1 až 3 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe.

4. Rozhodnutie o trovách konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p..

II.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že najvyšší súd zamietne žalobu ako nedôvodnú. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

6. Žalovaný argumentuje tým, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, resp. že správny súd nie je súdom skutkovým, ale súdom právnym. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že prvostupňový orgán sa zaoberal tvrdeniami žalobcu a zistil, že sú neopodstatnené a vydaný disciplinárny rozkaz je vydaný v súlade s ustanovením § 56 ods. 1, ako aj s § 232, § 238 a § 241 zákona č. 73/1998 Z.z. po náležitom zistení skutkového stavu veci bolo jednoznačne preukázané porušenie základných povinností policajta. Žalovaný je toho názoru, že nie je potrebné v jeho rozhodnutí ako aj v rozhodnutí prvostupňového orgánu uvádzať odpovede na všetky, a to aj nepodstatné a pre vec bezvýznamné okolnosti alebo návrhy účastníka konania, aj keď účastník konania ich vníma ako relevantné. V rámci konania je však povinný zistiť dôsledne skutočný stav veci a nemôže sa teda obmedziť iba na to, čo tvrdia alebo navrhujú účastníci konania. Žalovaný na základe Úradného záznamu o výsledku kontroly pod č. SKIS-KO-SKVSS-K-208-031/2012 konštatuje porušenie povinností policajta uvedených v § 48 ods. 3 písm. a/ a § 49 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z., pričom žalovaný uvádza, že prvostupňový orgán hodnotil všetky zadovážené dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach a pri rozhodovaní uložení disciplinárneho opatrenia zohľadnil povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

III.

7. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaného dňa 29.06.2015, v ktorom žalobca uvádza, že sa stotožňuje s názorom krajského súdu, pričom žalobca si uvedomuje, že došlo k použitiu správnej úvahy žalovaným. Podľa názoru žalobcu však správna úvaha nemôže byť svojvoľná. Žalobca ďalej uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu, že zo strany žalovaného išlo o formalistický prístup. Žalobca poukazuje, že nemal prístup počas celého konania dostať sa k základným podkladom pre rozhodnutie, napriek tomu, že túto skutočnosť namietal, čím bolo porušené právo na spravodlivý proces.

IV

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je vecne správny.

9. V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

10. Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

11. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. je disciplinárnym previnením zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

13. Podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z. je disciplinárnym opatrením písomné pokarhanie.

14. Podľa § 56 zákona č. 73/1998 Z.z.

(1) Pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

(2) Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

15. Podľa § 241 zákona č. 73/1998 Z.z.

(1) Rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnoty, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

(3) V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

16. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č.: SLV-PS-PK-14/2013 zo dňa 21.02.2013 a disciplinárny rozkaz riaditeľa KR PZ v Trenčíne č. 7 zo dňa 19.12.2012, ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie podľa § 53 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu, na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť skutočnosti ohľadom požiadaviek na odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu a zároveň použitia voľnej úvahy správnym

orgánom. Základné požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu v súvislosti s prejednávanou vecou vyplývajú z § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. Najvyšší súd uvádza, že z úvah, ktorými bol vedený správny orgán pri hodnotení dôkazov musí byť zrejmé akým spôsobom správny orgán zhodnotil jednotlivé dôkazy a návrhy účastníka konania a prečo niektoré dôkazy a návrhy účastníka konania neboli podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu resp. neboli pre danú vec relevantné. Ak by sa správny orgán obmedzil iba na konštatovanie nerelevantnosti a neopodstatnenosti jednotlivých dôkazov a návrhov účastníka konania, bez toho aby správny orgán uviedol dôvody prečo ich za také považuje, nebolo by možné zistiť akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov a uvedené by mohlo viesť k arbitrárnosti a prílišnému formalizmu v rozhodovaní správnych orgánov.

18. Z konštantnej judikatúry súdov vyplýva, že v odôvodnení správny orgán musí uviesť dôkazy, z ktorých vychádzal pri vydaní rozhodnutia, ako sa vysporiadal s návrhmi na vykonanie dôkazov, prípadne s ich námietkami k vykonaným dôkazom. (Rozsudok NS SR, sp.zn. 4 So 226/04).

19. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ak sa správny orgán nevysporiada s návrhmi účastníka konania - obmedzí sa iba na konštatovanie neopodstatnenosti návrhov bez uvedenie dôvodu prečo ich za také považuje, možno považovať takéto rozhodnutie správneho orgánu za nedostatočne odôvodnené.

20. Najvyšší súd uvádza, že nedostatočne odôvodnené rozhodnutie správneho orgánu negatívne ovplyvňuje ústavné právo navrhovateľa na súdny prieskum rozhodnutia správneho orgánu v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko sa účastníkovi správneho konania dotknutému v jeho právach alebo právom chránených záujmoch odopiera možnosť efektívne spochybníť takéto rozhodnutie, lebo samotný účastník môže iba odhadovať právne dôvody, na základe ktorých by mal úspešne uplatňovať svoje subjektívne právo. (Rozsudok NS SR, sp.zn. 1 So 115/2010).

21. Z ustálenej judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

22. Najvyšší súd uvádza, že správny orgán totiž i pri voľnom uvážení nesmie nerešpektovať zákon, ako i prekračovať jeho medze, a tiež nesmie pri použití voľnej úvahy prejavovať svoju ľubovôľu. Rubom diskrečného oprávnenia správneho orgánu je povinnosť voľnú úvahu použiť a jej použitie zdôvodniť. (Rozsudok NS SR, sp.zn. 5Sžo/29/2013)

23. Osobitnú pozornosť treba v odôvodnení venovať tým skutočnostiam, ku ktorým správny orgán dospel na základe inštitútu voľnej úvahy, pretože nestačí uviesť, že pri uložení určitého opatrenia na základe voľnej úvahy správny orgán prihliadal na mieru zavinenia a rozsah opatrenia bol uložený v rámci ustanoveného rozpätia. Správny orgán sa musí vyrovnávať so všetkými hľadiskami pre uloženie opatrenia. Inak by bolo takéto rozhodnutie nepreskúmateľné. (Rozsudok NS SR, sp.zn. 5Sžo/11/2013).

24. V rozhodnutí žalovaného je síce spomenuté použitie voľnej úvahy, ale absentuje bližšie špecifikovaný spôsob použitia správnej úvahy a vzájomná súvislosť s hodnotením dôkazov a so samotným konštatovaním disciplinárneho previnenia.

25. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalovaného.

26. Skutočnosti, ktorými žalovaný v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu, neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalovaný namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

27. Najvyšší súd poukazuje na to, že rozhodoval dňa 22.03.2016, sp.zn. 5Sžo/65/2014, aj o preložení

žalobcu podľa § 35 ods. 2 zákona o štátnej službe, pričom potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorým súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

28. Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Bratislave, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia vyčíslenú právnym zástupcom žalobcu za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (139,83 € + režijný paušál 8,39 €) + 20% DPH.

30. Podľa § 250j ods. 7 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.